

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 410

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 19 iunie 2007

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 467 din 17 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 pct. 5 din Legea nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, precum și a Legii nr. 236/2006 în ansamblul ei	2-4	Decizia nr. 508 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control și art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	10-11
Decizia nr. 469 din 17 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	4-5	Decizia nr. 509 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	11-13
Decizia nr. 474 din 17 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă	5-6	Decizia nr. 510 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	13-14
Decizia nr. 499 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275-278 ¹ din Codul de procedură penală	7-8	Decizia nr. 511 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor.....	15-16
Decizia nr. 500 din 29 mai 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	8-9		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 467**

din 17 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 5 din Legea nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, precum și a Legii nr. 236/2006 în ansamblul ei

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, excepție invocată de Consiliul Local al Orașului Miercurea Nirajului în Dosarul nr. 2.052/102/2006 (număr în format vechi 5.142/2006) al Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 296D/2007, nr. 301D/2007, nr. 303D/2007 și nr. 304D/2007, ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale și este invocată de Consiliul Local al Orașului Miercurea Nirajului și Primăria Orașului Miercurea Nirajului în dosarele nr. 2.467/102/2006 (număr în format vechi 5.650/2006), nr. 2.470/102/2006 (număr în format vechi 5.653/2006), nr. 2.469/102/2006 (număr în format vechi 5.652/2006) și nr. 2.468/102/2006 (număr în format vechi 5.651/2006) ale Tribunalului Mureș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 96D/2007, nr. 296D/2007, nr. 301D/2007, nr. 303D/2007 și nr. 304D/2007 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 296D/2007, nr. 301D/2007, nr. 303D/2007 și nr. 304D/2007 la Dosarul nr. 96D/2007, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 11 ianuarie 2007, 5 februarie 2007 și 20 februarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 2.052/102/2006 (număr în format vechi 5.142/2006), nr. 2.467/102/2006 (număr în format vechi 5.650/2006), nr. 2.470/102/2006 (număr în format vechi 5.653/2006), nr. 2.469/102/2006 (număr în format vechi 5.652/2006) și nr. 2.468/102/2006 (număr în format vechi 5.651/2006), **Tribunalul Mureș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical.** Excepția a fost ridicată de Consiliul Local al Orașului Miercurea Nirajului în Dosarul nr. 2.052/102/2006 (număr în format vechi 5.142/2006) al Tribunalului Mureș — Secția civilă și de Consiliul Local al Orașului Miercurea Nirajului și Primăria Orașului Miercurea Nirajului în dosarele nr. 2.467/102/2006 (număr în format vechi 5.650/2006), nr. 2.470/102/2006 (număr în format vechi 5.653/2006), nr. 2.469/102/2006 (număr în format vechi 5.652/2006) și nr. 2.468/102/2006 (număr în format vechi 5.651/2006) ale aceleiași instanțe în cauze având ca obiect judecarea acțiunii în contencios administrativ prin care prefectul județului Mureș a solicitat instanței de judecată să constate refuzul nejustificat al autorității administrative de a aproba lista spațiilor cu destinația de cabinete medicale, aflate în proprietatea privată a consiliului local, în temeiul art. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale criticate contravin protecției constituționale a dreptului de proprietate privată și principiilor de bază ale administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, deoarece încalcă dreptul de proprietate privată a acestora, cu atât mai mult cu cât consiliul local este obligat prin lege la vânzarea unor imobile către persoane fizice la un preț cu mult sub valoarea de piață, stabilit fără acordul proprietarului.

Tribunalul Mureș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată în dosarele acestei instanțe nr. 2.052/102/2006 (număr în format vechi 5.142/2006) și

nr. 2.467/102/2006 (număr în format vechi 5.650/2006) nu este întemeiată, arătând că actul normativ criticat este în concordanță cu dispozițiile art. 44 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

Exprimându-și opinia asupra aceleiași excepții de neconstituționalitate invocate în dosarele acestei instanțe nr. 2.470/102/2006 (număr în format vechi 5.653/2006), nr. 2.469/102/2006 (număr în format vechi 5.652/2006) și nr. 2.468/102/2006 (număr în format vechi 5.651/2006), **Tribunalul Mureș – Secția civilă** apreciază că art. 1 pct. 11 din Legea nr. 236/2006 este neconstituțional, deoarece stabilește prețurile de vânzare ale spațiilor cu destinația de cabinete medicale într-un mod arbitrar, cu ignorarea valorii de piață a imobilelor și a posibilității autorității locale, în calitate de proprietar, de a face o evaluare a bunului pe care este obligată să îl înstrăineze.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, în sensul în care s-a mai pronunțat anterior și Curtea Constituțională.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Potrivit motivării excepției, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 1 pct. 5 din Legea nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 iunie 2006, precum și Legea nr. 236/2006 în ansamblul ei.

Prevederile legale criticate au următorul cuprins:

„5. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) În termen de 45 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență, consiliile județene sau consiliile locale, după caz, aprobă prin hotărâre lista spațiilor din proprietatea privată a acestora ori din proprietatea privată a statului și care se află în administrarea lor, ce urmează să fie vândute potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență. Listele astfel aprobate vor fi afișate în mod obligatoriu la sediul consiliului local/județean și publicate pe site-ul consiliului județean.

(2) Instituțiile proprietare ale spațiilor medicale au obligația de a comunica actualilor utilizatori, prin scrisoare cu confirmare de primire, faptul că spațiul respectiv face obiectul prezentei ordonanțe de urgență.“

Autorii excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal de lege, indiferent de titular, art. 120 alin. (1) referitor la principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice din unitățile administrativ-teritoriale.

Examinând prevederile actului normativ criticat, Curtea constată că, potrivit prevederilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 110/2005, modificată, actul normativ criticat stabilește cadrul juridic pentru vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale în care funcționează unități medicale, precum și a spațiilor cu destinație pentru activități medicale sau activități conexe actului medical, neutilizate.

Potrivit art. 4 din același act normativ, consiliile județene sau cele locale aprobă prin hotărâre lista spațiilor cu destinația de cabinete medicale sau în care se desfășoară activități conexe actului medical, aflate în proprietatea acestora ori în proprietatea privată a statului, și care se află în administrarea lor.

Așadar, stabilirea listei cu spațiile având destinația de cabinete medicale sau în care se desfășoară activități conexe actului medical, ce urmează a fi vândute, este dată prin lege în competența consiliilor județene sau a celor locale, aspect ce nu contravine dispozițiilor constituționale privind protecția dreptului de proprietate privată, ci, dimpotrivă, este în conformitate cu principiul constituțional stabilit prin art. 44 alin. (1) teza a doua, potrivit căruia conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 120 alin. (1) referitor la principiile descentralizării autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice din unitățile administrativ-teritoriale, Curtea constată că exercitarea autonomiei locale se circumscrie principiului constituțional al respectării legilor, prevăzut de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală.

Asupra semnificației principiului statuat prin art. 120 alin. (1) din Constituție, Curtea Constituțională a reținut, prin Decizia nr. 136 din 3 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 647 din 16 octombrie 2001, că acest text constituțional se referă la „principiul autonomiei locale în cadrul organizării administrației publice din unitățile administrativ-teritoriale, iar nu la existența unei autonomii de decizie în afara cadrului legal, care este general obligatoriu“. Așa fiind, principiul autonomiei locale nu exclude, ci impune obligația autorităților administrației publice locale de a respecta legile cu caracter general, aplicabile pe întreg teritoriul țării, în interesul comunităților locale, interese care, în acest domeniu, al sănătății, nu trebuie să fie în contradicție cu interesele naționale.

De asemenea, în lumina Cartei europene a autonomiei locale, adoptată la Strasbourg la 15 octombrie 1985, și ratificată de România prin Legea nr. 199/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 331 din 26 noiembrie 1997, „Prin autonomie locală se înțelege dreptul și capacitatea efectivă ale autorităților administrației publice locale de a soluționa și de a gestiona, în cadrul legii, în nume propriu și în interesul populației locale, o parte importantă a treburilor publice“.

Cele statuate în decizia menționată sunt valabile și în prezenta cauză, astfel încât excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 5 din Legea nr. 236/2006 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 110/2005 privind vânzarea spațiilor proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de cabinete medicale, precum și a spațiilor în care se desfășoară activități conexe actului medical, precum și a Legii nr. 236/2006 în ansamblul ei, excepție invocată de Consiliul Local al Orașului Miercurea Nirajului în Dosarul nr. 2.052/102/2006 (număr în format vechi 5.142/2006) al Tribunalului Mureș — Secția civilă și de Consiliul Local al Orașului Miercurea Nirajului și Primăria Orașului Miercurea Nirajului în dosarele nr. 2.467/102/2006 (număr în format vechi 5.650/2006), nr. 2.470/102/2006 (număr în format vechi 5.653/2006), nr. 2.469/102/2006 (număr în format vechi 5.652/2006) și nr. 2.468/102/2006 (număr în format vechi 5.651/2006) ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 469

din 17 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de S.C.A. Bârzava Nouă din Reșița în Dosarul nr. 456/C/2006 al Tribunalului Caraș-Severin.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că autorul excepției solicită completarea textului de lege criticat.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 februarie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 456/C/2006, **Tribunalul Caraș-Severin a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.**

Excepția a fost ridicată de S.C.A. Bârzava Nouă din Reșița într-o cauză având ca obiect apelul împotriva

sentinței prin care s-a respins cererea autorului excepției de a fi suspendată o acțiune de inspecție fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și (2), întrucât „nu prevăd din punct de vedere procedural dreptul de a solicita suspendarea unei acțiuni de inspecție fiscală”.

Tribunalul Caraș-Severin apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat „nu poate fi interpretat ca neconstituțional prin lipsa unei prevederi, în cadrul acestuia, cu privire la posibilitatea suspendării acțiunii de inspecție fiscală”.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că, potrivit art. 188 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, deciziile emise în soluționarea contestațiilor pot fi atacate la instanța judecătorească de contencios competentă. Totodată, textul de lege criticat este o normă de procedură a cărei reglementare este de competența exclusivă a legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, având următorul conținut: „(1) *Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.*

(2) *Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.*

(3) *Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.*

(4) *Pot fi contestate în condițiile alin. (3) și deciziile de impunere prin care nu sunt stabilite impozite, taxe, contribuții sau alte sume datorate bugetului general consolidat.*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 175 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de S.C.A. Bârzava Nouă din Reșița în Dosarul nr. 456/C/2006 al Tribunalului Caraș-Severin.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 474

din 17 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucica Gheorghe în Dosarul nr. 89/33/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că se impune păstrarea jurisprudenței Curții în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 89/33/2007, **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă**, ridicată de Lucica Gheorghe într-o cerere de revizuire a unei decizii civile.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție. În acest sens, arată că textul de lege criticat instituie o discriminare nejustificată între justițiabili, în raport cu natura hotărârilor judecătorești a căror revizuire se cere. Art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă reglementează o modalitate de atacare a unei hotărâri fără a cunoaște care anume aspecte din cuprinsul acesteia sunt nelegale, ceea ce constituie o încălcare a accesului liber la justiție.

Curtea de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că modalitatea în care a stabilit legiuitorul calcularea termenului a fost considerată și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca îndeplinind standardele pentru asigurarea unui proces echitabil, reținându-se că poate fi stabilită *dies ad quo* data pronunțării, deoarece acesta este momentul de la care partea interesată cunoaște soluția și poate să acționeze.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, sens în care a statuat Curtea în jurisprudența sa.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucica Gheorghe în Dosarul nr. 89/33/2007 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 324 alin. 1 pct. 1 teza a doua din Codul de procedură civilă, având următorul cuprins: „*Termenul de revizuire este de o lună și se va socoti:*

1. [...] *când hotărârile au fost date de instanțe de recurs după evocarea fondului, de la pronunțare; [...].*“

Aceste dispoziții sunt considerate de autorul excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi și ale art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție din Constituție.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității textului de lege criticat s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 235 din 5 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 31 iulie 2003, statuând, în esență, că prin art. 324 alin. 1 pct. 1 din Codul de procedură civilă „legiuitorul nu a înțeles să stabilească un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite. În aceste condiții, părților interesate nu li se încalcă accesul liber la justiție, atâta vreme cât pot sesiza instanțele judecătorești în termenul legal cu cererea de revizuire“.

Totodată, prin Decizia nr. 353 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 29 mai 2006, Curtea a reținut că „formularea și motivarea unei cereri de revizuire nu depind în mod direct de cunoașterea argumentării instanței care a stat la baza pronunțării hotărârii atacate“.

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 499
din 29 mai 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278¹
din Codul de procedură penală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail George Dimitriu în Dosarul nr. 128/45/2006 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 30 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 128/45/2006, **Curtea de Apel Iași — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278¹ din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihail George Dimitriu într-o cauză având ca obiect plângerea împotriva rezoluțiilor sau ordonanțelor procurorului de netrimitere în judecată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație, ale art. 51 privind dreptul de petiționare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi, deoarece, „datorită ambiguității dispozițiilor de la Capitolul IV — Efectuarea urmăririi penale — din Codul de procedură penală, ori a lipsei de reglementare, procurorii nu prezintă materialul cercetării și urmăririi și părții reclamante-vătămate (cea ce constituie în fapt și o discriminare), pentru a o informa cu privire la acțiunile întreprinse în vederea stabilirii adevărului, administrarea ori respingerea mijloacelor de probă. Întocmesc doar rezoluția de neîncepere a urmăririi penale, ca un material succint prezentat, nelămuritor sub aspectele de interes respective, fapt care îl privează pe cel vătămat, prin neinformare, de posibilitatea formulării și întemeierii contestației față de rezoluția de neîncepere a urmăririi penale considerată injustă și îl pune în imposibilitate de a solicita aprobarea accesului la dosar”.

Curtea de Apel Iași — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima

punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 275—278¹ din Codul de procedură penală, referitoare la plângerea împotriva măsurilor și actelor de urmărire penală.

Dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 31 alin. (2) privind dreptul la informație, ale art. 51 privind dreptul de petiționare și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că s-a mai pronunțat atât cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 275—278 din Codul de procedură penală, cât și, printr-o bogată jurisprudență, asupra constituționalității art. 278¹ din Codul de procedură penală. În acest sens sunt, de exemplu, Decizia nr. 486 din 29 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 970 din 1 noiembrie 2005, Decizia nr. 17 din 20 ianuarie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 176 din 1 martie 2005, Decizia nr. 452 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.043 din 11 noiembrie 2004, și Decizia nr. 206 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 7 iunie 2005, ale căror considerente își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții.

De altfel, ceea ce se critică în realitate, în motivarea excepției, este modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 275—278¹ din Codul de procedură penală. O asemenea solicitare excedează competenței Curții Constituționale, care, în conformitate cu dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată și nu asupra modului de interpretare și aplicare a prevederilor de lege supuse controlului.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 275—278¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihail George Dimitriu în Dosarul nr. 128/45/2006 al Curții de Apel Iași — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 500

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diesel Club” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 11.472/211/2006 al Judecătoriei Cluj-Napoca, precum și de Societatea Comercială „Club Flash” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 11.471/211/2006 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 305 D/2007 la Dosarul nr. 164 D/2007, care a fost primul înregistrat, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea celor două dosare.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 22 ianuarie 2007 și 16 februarie 2007, pronunțate în dosarele nr. 11.472/211/2006 și

nr. 11.471/211/2006, **Judecătoria Cluj-Napoca a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diesel Club” — S.R.L. din Cluj-Napoca și de Societatea Comercială „Club Flash” — S.R.L. din Cluj-Napoca într-un litigiu având ca obiect soluționarea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 sunt neconstituționale în raport cu prevederile art. 45 și 135 din Constituție, deoarece „îngrădesc în mod indubitabil exercitarea dreptului fundamental privind libertatea economică, fiind în același timp contrare principiilor fundamentale care guvernează activitatea economică. Practic un agent economic diligent și de bună-credință poate fi pus în situația de a răspunde contravențional pentru neglijența unui alt participant la procesul economic. Această situație poate interveni [...] dacă un comerciant achiziționează niște produse accizabile supuse marcării, purtând marcaje corespunzătoare, dar, pe parcursul desfășurării activității economice [...], respectivele marcaje cad sau se dezlipesc parțial”.

Judecătoria Cluj-Napoca apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată, arătând că reglementările criticate nu încalcă prevederile art. 45 și 135 din Constituție, „ci stabilesc limite de exercitare a liberului schimb, cu luarea în considerare a intereselor generale ale societății, de protejare împotriva evaziunii fiscale, împiedicând implicit și concurența neloială în ceea ce privește produsele accesibile supuse marcării”. Contravenția prevăzută de textul de lege criticat este, în opinia instanței, „o măsură proporțională ca gravitate cu importanța intereselor ce se doresc a fi protejate, cadrul legal astfel instituit fiind restrictiv, dar nu nefavorabil valorificării produselor respective”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în esență, că dispozițiile legale criticate nu pun în discuție restrângeri ale accesului liber la o activitate economică și nu încalcă dispozițiile constituționale privind libertatea comerțului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, care au următorul cuprins: „*Constituie contravenții următoarele fapte: [...]*

c) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 135 din Constituție privind economia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, în raport cu prevederile art. 45 și 135 din Constituție, prin Decizia nr. 119 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 martie 2006. Prin această decizie, Curtea, respingând

excepția de neconstituționalitate, a constatat că textul legal criticat stabilește faptul că deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, constituie contravenție.

De asemenea, Curtea a reținut că, potrivit art. 203 din Codul fiscal, responsabilitatea marcării revine antrepozitarilor autorizați [persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile, într-un antrepozit fiscal — art. 163 lit. e) din Codul fiscal] sau importatorilor. Totodată, Codul fiscal, la art. 296¹ alin. (1) lit. h), stabilește că marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozit fiscal a produselor marcate în acest fel constituie infracțiune. Astfel, coroborând textele legale de mai sus, Curtea a constatat că atât cel ce marchează cu marcaje false produsele accizabile supuse marcării sau deține în antrepozit fiscal produse marcate în acest fel, cât și cel care deține în afara antrepozitului fiscal sau comercializează pe teritoriul României produse accizabile supuse marcării, fără a fi marcate, necorespunzător marcate sau cu marcaje false sunt sancționați, prima faptă constituind infracțiune, iar cea de-a doua contravenție. Este, de altfel, o soluție legislativă care sancționează aceste fapte săvârșite cu vinovăție, orice încălcare a legii impunând o sancțiune în raport cu gravitatea faptei săvârșite.

Totodată, în aceeași decizie, Curtea a constatat că aceste măsuri au fost instituite pentru a lupta eficient împotriva evaziunii fiscale, ceea ce nu îngrădește cu nimic libertatea comerțului și nici protejarea intereselor naționale în activitatea economică, ci, dimpotrivă, stabilește un cadru legal, clar și precis în care să se desfășoare schimburile comerciale, cu protejarea intereselor economice naționale. Astfel, măsura în cauză protejează și concurența loială, neîngăduind intrarea pe piață a unor produse accizabile care eludează cadrul legal în domeniu. De altfel, accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice cu specificarea faptelor ilicite prejudiciabile pentru societate sau terți.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Diesel Club” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 11.472/211/2006 al Judecătoriei Cluj-Napoca, precum și de Societatea Comercială „Club Flash” — S.R.L. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 11.471/211/2006 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 508

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control și art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control și art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa Tudor” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 18.262/245/2006 al Judecătoriei Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 18.262/245/2006, **Judecătoria Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control și art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa Tudor” — S.R.L. din Iași într-o cauză civilă având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, încheiat de comisari ai Gărzii Financiare Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 încalcă dispozițiile art. 73 din Constituție, iar cele ale art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravin prevederilor art. 115 alin. (1) și (2) din Constituție. Autorul excepției solicită Curții Constituționale „să constate că faptele prevăzute de art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 și de art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, respectiv fapta de a nu achiziționa registrul unic de control, formular tipizat, în valoare de 11,4 lei, cât și fapta de a nu preda organului fiscal teritorial raportul memoriei fiscale, din care reiese valoarea vânzărilor conform casei de marcat și valoarea taxei pe valoarea adăugată, nu pot constitui contravenții în înțelesul art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001“.

Judecătoria Iași nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, „întrucât prin reglementarea contravențiilor, sancționarea acestora cu amendă și aplicarea de măsuri sancționatorii complementare, în raport cu gravitatea faptei, nu se aduce în niciun fel atingere exercitării drepturilor și nici libertății economice, în condițiile legii, statul fiind obligat să asigure, conform art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, «protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară». Invocă în acest sens Decizia Curții Constituționale nr. 91/2006.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 429 din 18 iunie 2003, precum și dispozițiile din art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005.

Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003: „*Constituie contravenții următoarele fapte: a) neachiziționarea registrului unic de control de la direcțiile generale ale finanțelor publice din raza teritorială unde își are sediul social contribuabilul, în termenul prevăzut la art. 6 alin. (2) și (3);*“;

— Art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999: „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*“

f) neîndeplinirea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a obligației de a preda raportul memoriei fiscale, conform dispozițiilor art. 4 alin. (10).“

Autorul excepției consideră că prin textele de lege menționate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 73 privind categoriile de legi și ale art. 115 alin. (1) și (2) referitoare la delegarea legislativă.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control față de prevederile art. 73 din Constituție, se constată că reglementarea unor contravenții nu încalcă sub niciun aspect prevederile constituționale privind categoriile de legi.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 lit. a) din Legea nr. 252/2003 privind registrul unic de control și art. 10 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Casa Tudor” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 18.262/245/2006 al Judecătoriai Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 509

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Amo Press” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 12.512/2006 al Tribunalului Iași.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.512/2006, **Tribunalul Iași a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Amo Press” — S.R.L. din Iași.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 contravin prevederilor constituționale ale art. 23 alin. (11), ale art. 20 alin. (1), ale art. 45, ale art. 53 și ale art. 135 alin. (2) lit. a). De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind prezumția de nevinovăție. Se arată, în acest sens, că prevederile de lege criticate contravin normelor constituționale și convenționale invocate, deoarece „nivelul amenziilor reprezintă o piedică ce îngreșează libertatea comerțului“, ducând „la blocarea activității economice a unui agent economic“.

Tribunalul Iași apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, critica de neconstituționalitate vizând, în realitate, stricta aplicare a legii, iar nu aspecte de neconstituționalitate.

Mai menționează că, prin Decizia nr. 355/2006, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea contravenției de la art. 10 lit. b) și a sancțiunii corespunzătoare prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Cu același prilej s-a reținut că măsurile sancționatorii dispuse prin actul normativ criticat vizează apărarea intereselor generale privind respectarea legislației fiscale, fiind justificate de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, aceasta îndreptățind adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 sunt constituționale. În acest sens, arată că susținerile potrivit cărora textele de lege contravin art. 23 alin. (11) din Constituție nu pot fi reținute, deoarece prezumția de nevinovăție este proprie doar procesului penal.

Cât privește critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din ordonanță față de art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală, se arată că acestea nu numai că nu le încalcă, ci, contrar afirmațiilor autorului excepției, dau expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție.

Apreciază totodată că dispozițiile art. 20 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, având următorul conținut:

— Art. 10 lit. b): „*Constituie contravenții următoarele fapte dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...] b) neîndeplinirea obligației agenților economici de a se dota și de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale avizate conform art. 5 alin. (2), la termenele stabilite la art. 6, cu excepția prevăzută la art. 1 alin. (4), neemiterea bonului fiscal pentru toate bunurile livrate sau serviciile prestate ori emiterea de bonuri cu o valoare inferioară celei reale, precum și nereintroducerea datelor înscrise pe rola jurnal privind tranzacțiile efectuate de la ultima închidere zilnică până în momentul ștergerii memoriei operative.*“;

— Art. 11 alin. (1) lit. b): „*Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică agenților economici, cu excepția celor prevăzute la lit. d), astfel: [...] b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 80 milioane lei la 400 milioane lei.*“

Autorul excepției consideră că aceste texte de lege contravin prevederilor constituționale ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 23 alin. (11) care consacră prezumția de nevinovăție, ale art. 45 privind libertatea comerțului, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 135 alin. (2) lit. a) referitoare la obligația statului de a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind prezumția de nevinovăție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale vizează, în esență, maniera în care agentul constatator a respectat, în speță, procedura legală de aplicare a amenzii contravenționale, precum și modalitatea de stabilire în concret a acesteia. Ca atare, Curtea constată că susținerile autorului excepției se referă, în realitate, la aspecte legate de aplicarea textelor de lege criticate de către organele abilitate și nu se constituie într-o veritabilă critică de neconstituționalitate, care să reflecte relația de contrarietate între textele de lege atacate și normele constituționale și convenționale invocate. Ele reprezintă, mai degrabă, motive specifice unei plângeri contravenționale formulate în fața instanței de judecată, astfel că nu pot fi reținute de către instanța de contencios constituțional.

De altfel, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, că dispozițiile art. 11

alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 nu contravin prevederilor art. 135 alin. (2) lit. a) din Constituție, reținând, față de criticile referitoare la nivelul amenzii, „că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care [...] dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție“.

În plus, autorul excepției susține încălcarea art. 23 alin. (11) din Constituție și a art. 6 paragrafele 1 și 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin raportare la prevederile art. 20 alin. (1)

din Legea fundamentală. Curtea constată că dispozițiile de lege criticate, reglementând unele contravenții în domeniul obligațiilor pe care operatorii economici le au în desfășurarea activității lor, precum și amenziile corespunzătoare, nu aduc atingere principiului constituțional al prezumției de nevinovăție. În temeiul art. 12 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, actele de constatare și sancționare a contravențiilor pot fi atacate în justiție, potrivit legislației privind regimul juridic al contravențiilor, contestația fiind soluționată în cadrul unui litigiu, cu citarea părților, acestea beneficiind de toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil într-o societate democratică.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 lit. b) și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Amo Press” — S.R.L. din Iași în Dosarul nr. 12.512/2006 al Tribunalului Iași.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 510

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „La Stufăriș” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 8.989/325/2006 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 7 februarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 8.989/325/2006, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „La Stufăriș” — S.R.L. din Timișoara într-o cauză având ca obiect o plângere contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi și ale art. 16 alin. (1), coroborate cu art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (1), deoarece Ordonanța de urgență a

Guvernului nr. 28/1999, republicată, „face o diferențiere nejustificată între fapta de a nu fi emis bon fiscal și fapta de a nu fi predat bonul fiscal către client“, instituind prin aceasta „o răspundere a persoanei juridice pentru fapta persoanei fizice“.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, critica de neconstituționalitate vizând, în realitate, stricta aplicare a legii, iar nu aspecte de neconstituționalitate.

Mai menționează că, prin Decizia nr. 355/2006, Curtea Constituțională a statuat că stabilirea contravenției de la art. 10 lit. b) și a sancțiunii corespunzătoare prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. Cu același prilej s-a reținut că măsurile sancționatorii dispuse prin actul normativ criticat vizează apărarea intereselor generale privind respectarea legislației fiscale, fiind justificate de imperativul protejării interesului social și al ordinii de drept, aceasta îndreptățind adoptarea unor măsuri specifice de preîntâmpinare și sancționare a faptelor care generează sau ar putea genera fenomene economice negative.

Avocatul Poporului, având în vedere considerentele deciziilor Curții Constituționale nr. 355/2006 și nr. 813/2006, consideră că „prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 sunt constituționale“.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „La Stufăriș“ — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 8.989/325/2006 al Judecătorei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, care au următorul conținut: „*Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică agenților economici, cu excepția celor prevăzute la lit. d) [...]*“.

În susținerea neconstituționalității acestui text de lege autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, ale art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, ale art. 20 alin. (1) referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 44 alin. (2) teza întâi privind dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția, se constată că asupra constituționalității dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, sub aspectul unor critici similare, Curtea s-a mai pronunțat prin deciziile nr. 49 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 156 din 23 februarie 2004, nr. 355 din 2 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 8 iunie 2006, și nr. 813 din 9 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.012 din 20 decembrie 2006.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte deja examinate de Curte prin deciziile menționate și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele cuprinse în acestea își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 511

din 29 mai 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor

Ion Predescu	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.232/221/2006 al Judecătoriei Deva.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.232/221/2006, **Judecătoria Deva a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul excepției susține că dispozițiile art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 contravin, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private și ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, coroborate cu prevederile art. 11 alin. (1) și (2) și ale art. 20 alin. (1). Se arată, în acest sens, că prevederile de lege criticate contravin normelor constituționale invocate, deoarece acestea stabilesc și permit agenților constatați „să aprecieze după propria lor voință cui doresc să atribuie răspunderea contravențională — persoanei fizice sau juridice” și totodată să aplice „sanțiuni diferențiate”.

Judecătoria Deva apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 283 din 22 iunie 2000, astfel cum au fost modificate și completate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 19 septembrie 2006, dispoziții care au următorul cuprins: „(1) *Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează: A. Cu amendă de la 200 lei la 2.000 lei pentru persoanele fizice și de la 10.000 lei la 20.000 lei pentru persoanele juridice[...].*”

Autorul excepției consideră că acest text de lege contravine prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private și ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii, coroborate cu prevederile art. 11 alin. (1) și (2) și art. 20 alin. (1).

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor vizează, în esență, maniera în care agentul constatare a respectat, în speță, procedura legală de aplicare a amenzii contravenționale, precum și modalitatea de stabilire în concret a acesteia. Ca atare, Curtea constată că susținerile autorului excepției se referă, în realitate, la aspecte legate de aplicarea textelor de lege criticate de către organele abilitate și nu se constituie într-o veritabilă critică de neconstituționalitate, care să reflecte relația de contrarietate între textele de lege atacate și normele constituționale invocate. Ele reprezintă, mai degrabă, motive specifice unei plângeri contravenționale formulate în fața instanței de judecată, astfel că nu pot fi reținute de către instanța de contencios constituțional.

De altfel, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dreptului de proprietate

privată ale cărui conținut și limite sunt stabilite de lege. Dispozițiile art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru operatorii economici care nu respectă prevederile legale referitoare la regimul deșeurilor.

Totodată, Curtea reține că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere principiului egalității cetățenilor în fața legii,

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) pct. 1 lit. A din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2000 privind regimul deșeurilor, excepție ridicată de Societatea Comercială „Euro Metal Works” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 1.232/221/2006 al Judecătorei Deva.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 29 mai 2007.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

